

# OLI I VI, BÀLSAM DIVÍ

## Vi, origen i mitologia

El cultiu de la vinya és quasi tan antic com la humanitat. S'han trobat restes de llavors i fulles fossilitzades en assentaments prehistòrics, la qual cosa apunta al fet que el seu cultiu, o com a mínim la seua recol·lecció, es realitzava ja en l'Era Quaternària.

El descobriment de la vinya i l'elaboració del vi és referit per totes les cultures mediterrànies. Els grecs contaven que va ser un pastor anomenat Estafil qui va trobar una de les seues cabres menjant els fruits d'una planta. En veure-la menjant-se'ls, els va prendre i se'ls va emportar al seu amo, Oinos, que en extraure'ls el suc i beure-s'ho es va adonar que com més bevia més content es posava, la qual cosa va fer que s'estenguera ràpidament per tot el món conegut. Els romans creien que el déu Saturn els ho havia atorgat, i el llibre del Gènesi diu que Noé, una vegada acabat el diluvi, va plantar vinyes i va beure vi fent coincidir el renaixement de la humanitat amb el naixement d'aquest.

Van ser fenicis i grecs els qui van estendre el seu cultiu per tota la Mediterrània, i els romans els qui el van generalitzar per tot l'Imperi i van fer de l'elaboració del vi una font de riquesa. Des de llavors fins als nostres dies, el cultiu de la vinya i la utilització del seu fruit per a fer vi ens ha acompanyat al llarg de la nostra història.



*“Abans de casar,  
tingues casa per estar,  
terres per llaurar  
i vinyes per podar”.*

Amades i Gelats, Joan (1951): Folklore de Catalunya. Cançoner.

